

Hidtil er kun Puerto Rico og stillehavsøen Tokelau under New Zealand blevet tildelt denne status som territorium. I modsætning til disse områder fører Taiwan jo i høj grad – og heldigvis for det – sin egen udenrigspolitik.

Sagen har jo været søgt rejst i WHA siden 1997. Den har endnu ikke været til behandling, da der ikke har kunnet samles flertal herfor. Det ventes, at der igen ved samlingen i år vil blive stillet forslag om at behandle taiwanesisk observatørstatus.

Jeg finder det vigtigt at opretholde EU-enighed i denne sag.

EU støtter, at Taiwan inddrages i et internationalt samarbejde, i det omfang det er muligt i henhold til vores etkinapolitik, dvs. inddragelse i samarbejde, som ikke kræver anerkendelse som selvstændig stat – for ellers bryder man etkinapolitikken – eller indebærer anerkendelseslignende skridt. Og der kan man jo tage et eksempel, hvor det er lykkedes, det er WTO-medlemskabet, som er et godt eksempel på dette.

I EU har det hidtil været holdningen, at taiwanesisk observatørstatus i WHA ikke stemte overens med EU's etkinapolitik. Sagen er i denne tid igen til drøftelse i EU-kredsen, der er bare ikke udsigt til enighed om at ændre EU's politik i denne sag.

I forbindelse med drøftelsen i EU sidste år op til den årlige samling i Verdenssundhedsforsamlingen besluttede EU at arbejde for at styrke samarbejdet mellem Taiwan og WHO om substansen – det, det drejer sig om.

Der pågår således arbejde for at sikre, at Taiwan på det sundhedsmæssige område, som beslutningsforslagsstillerne med rette fremhæver som væsentligt, ikke kommer til at lide under ikke at have observatørstatus i WHO. Dette arbejde er ikke tilendebragt, men bl.a. fra dansk side søger vi i EU aktivt at fremme dette arbejde, så der snarest kan findes en pragmatisk løsning.

Dette ligger helt på linje med de udtalelser, som EU-kommissær Fischler citeres for i beslutningsforslaget i forbindelse med behandling af Europa-Parlamentets resolution, og jeg kan varmt støtte og bekræfte, at regeringen arbejder aktivt for, at Taiwan får mulighed for i praksis at nyde godt af WHO's arbejde. Og det er jo det, der er det væsentlige.

Vejen frem må være at finde pragmatiske løsninger, som muliggør et samarbejde mellem Taiwan og WHO.

Angående etkinapolitikken skal forslagsstilleren også være opmærksom på, at Taiwans præsident jo ikke siger det samme som præsident om forholdet til Kina og etkinapolitikken, som han sagde før, han blev præsident. Man ønsker ikke en konflikt på formalia. Det væsentlige er, at vi får hjulpet Taiwan ind i de fordele, der er ved at have observatørstatus i WHO, og de fordele arbejder vi altså på at skaffe Taiwan uden at skabe en unødvendig konflikt.

Troels Lund Poulsen (V):

Venstre har snart i mange år ført en etkinapolitik. Det betyder, at Venstre anerkender, at Folkerepublikken Kina er repræsenteret som stat i FN og i de organisationer, der hører under FN, og WHO er en sådan organisation. Det er kun stater, der kan få medlemskab af WHO, og det er en kendt sag, at Taiwan fører en politik, der skal forsøge at ændre dette forhold. Det er også kendt, at Kina ikke just er begejstret for den politik.

Vi mener, at denne sag har mindre at gøre med sundhed og mere at gøre med den strid, der foregår mellem Kina og Taiwan, og indtil uoverensstemmelserne er bilagt, tilslutter vi os derfor regeringens og EU's etkinapolitik. Vi mener, at en optagelse i WHO måske er første skridt i retning af at ændre Taiwans status, og hvis Taiwan kan få observatørstatus i WHO, hvad så med de mange andre organisationer, der hører under FN, og som jo egentlig er forbedt stater?

Venstre mener, at forholdet mellem de to lande skal afløres på fredelig vis og indbyrdes mellem de to lande og ikke ved unødigt indblanding fra lande som Danmark. Det er netop derfor ikke noget positivt forslag at give Taiwan observatørstatus i WHO, hvor prisværdigt det end måtte synes. Vi tror i stedet, at der med tiden vil foregå en så stor integration i området, at landene fredeligt kan løse de problemer, de har haft med hinanden. Det mener vi på baggrund af de sidste 25 års begivenheder, der alt i alt har ført til en generel afspænding de to lande imellem. I Venstre lægger vi vægt på, at både Taiwans og Kinas regeringer har været medvirkende til dette på trods af de skærmydsler, der har været fra tid til anden. Men det er Kina, vi anerkender, ikke Taiwan.

Når det er sagt, må vi også sige, at vi i Venstre bestemt er venligt stillede over for Taiwan. Vi er positivt stemt over for landets nylige demokratisering, og vi hilser den stadige opbygning af et